

stærk Nedskæring af Tilskuddet maa være Aarsag til, at der bliver færre Fripladser for de dygtige Børn, hvis Forældre ikke har Raad til at betale Skolepenge. Hvis Statens Tilskud bliver betydeligt lavere end hidtil, vil det medføre, hvis Skolerne overhovedet skal klare sig, at Skolepengene maa forhøjes, og det vil igen komme til at gaa ud over dem, der har daarligst Raad. Jeg vil derfor meget henstille saavel til den højtærede Minister som til Finansudvalget, at de private Skoler indtil videre faar det samme Tilskud som hidtil; for Børnenes Skyld bør en Nedskæring ikke finde Sted.

Jeg vil ligeledes gerne meget varmt anbefale, at den Understøttelse eller Efterløn, hvad man vil kalde det, som de gamle Pensionister oppebærer, maa blive forhøjet og da særlig for dem, der er pensioneret før 1909. Her er et Sted, hvor jeg tror, at Staten ikke bør anvende Spiresystemet for stærkt. Da Dyrtiden synes at ville vedvare, da Priserne paa de almindelige Livsfor nødenheder stadig stiger, er den Pension, som de gamle Pensionister oppebærer, ganske utilstrækkelig. Staten, Samfundet modtog i sin Tid disse Mænds Arbejde for en forholdsvis lav Løn, og det forekommer mig derfor, at de har Krav paa at faa en Ydelse i deres Alderdom, der er nogenlunde tilstrækkelig til at leve af.

Med det samme vil jeg ogsaa gerne henstille til den højtærede Statsminister, at den Hædersgave, som de gamle Veteraner modtager, maa blive fordoblet, saa den kan komme til at staa i Forhold til Pengenes Værdi i Nutiden. Vort Land er ikke saa fattigt, at vi ikke kan tillade os dette overfor den lille Rest af Veteraner, der endnu er tilbage. De gjorde i sin Tid deres Pligt for Fædrelandet, da Fædrelandet kaldte, og de fortjener, at Fædrelandet viser, at de ikke er glemte, nu da deres Arbejdsdag er til Ende. Efter at jeg med Glæde har læst den højtærede Statsministers Udtalelse paa Dybbøl i Sommer, som var en Anerkendelse af de gamle Veteraners Indsats i den for Landet saa svære Tid, 1864, har jeg Haab om, at min Henstilling vil blive velvilligt overvejet.

Medens jeg er ved dette Emne om Pensioner til veltjente Embedsmænd og Bestillingsmænd, vil jeg tillade mig at omtale et Forhold, som adskillige Gange har været fremme paa Vælgermøder, hvor selvtænkende Vælgere har søgt at anvise Veje til de paakrævede Beparelser i Statshusholdningen, de Foranstaltninger, som er nødvendige, hvis der skal komme Orden og Balance i Statens Pengevæsen. Jeg skal

lade denne Henstilling fra disse selvtænkende Vælgere gaa videre til den høje Regerings velvillige Overvejelse, idet jeg dog gerne vil udtale, at jeg synes, der er noget rigtigt i Betragtningen. Der tænkes her paa de Tilfælde, hvor en Person oppebærer dobbelt Honorar eller Løn af Statskassen, f. Eks. naar en Rigsdagsmand modtager Honorar og Gage, eller hvorledes man nu vil betegne det, baade som Minister og som Rigsdagsmand, eller en afgaaet Minister hæver sin fulde Ministerpension samtidig med, at han hæver sin Rigsdagsgage. Der kunde maaske ogsaa tænkes andre Tilfælde, hvor Staten saaledes maa udbetale dobbelt Løn til samme Person. Under almindelige Forhold er saavel i Stat som i Kommune en saadan Fremgangsmaade ganske utænkelig, og det var maaske værdt at undersøge, om der ikke her lod sig gennemføre en Spareforanstaltning. Ligeledes synes jeg, det var ønskeligt, at Ministerpensioner var endeligt fastsat ved Lov, saa at de ikke kunde ændres ved kongelig Resolution. Denne Fastsættelse ved kongelig Resolution forekommer mig ret uheldig, og jeg kunde tænke mig, at det maaske var ubehageligt for nogle at modtage Pensionen ad denne Vej. Jeg ønsker gerne i denne Forbindelse udtrykkelig at udtale min Anerkendelse af, at en Del af de i Tidernes Løb afgaaede Ministre kun modtager Pension i Henhold til Pensionsloven, et Forhold, som jo ingen tænker paa at bebrejde nogen. Menude i Befolkningen er der neppe ret mange, der kan forstaa dette af mig her efter Henstilling fra de tænkende Vælgere paapegede Forhold, og jeg vil derfor tillade mig at forespørge, om den høje Regering kan tænke sig at forelægge Lovforslag om en Ændring desangaaende. En saadan Lov kan naturligvis ikke faa tilbagevirkende Kraft, men det forekommer mig at være ønskeligt gennem Lovgivningen at faa denne Sag bragt i et fast Leje for Fremtiden. Dertil kommer, at dette af mig her paapegede vilde falde godt i Traad med den højtærede Ministers Ord om, at han vil gennemføre den yderste Økonomi i Statshusholdningen; og da tillige den hidtil fulgte Ordning nærmest maa være at betragte som en Fortidslevning, er der maaske Udsigt til, at de nye Tidens Ministerium vil foretage en Ændring.

Flere ærede Talere har omtalt den højtærede Undervisningsministers Indgriben ved det kongelige Teaters Festforestilling. Jeg skal efter Formandens Henstilling ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, men det forekommer mig dog, at Spørgs-